

- 2) *Liga para a Protecção da Natureza un Somijas Republika vienādās daļās atļūdzina tiesāšanās izdevumus;*
- 3) *Dānijas Karaliste, Vācijas Federatīvā Republika, Igaunijas Republika un Zviedrijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.*

(¹) OV C 58, 25.2.2012.

Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 7. novembra spriedums (Gerechtshof te Amsterdam (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — UPC Nederland BV/Gemeente Hilversum

(Lieta C-518/11) (¹)

(Elektronisko komunikāciju tīkli un pakalpojumi — Direktīvas 97/66/EK, 2002/19/EK, 2002/20/EK, 2002/21/EK un 2002/22/EK — Materiālā piemērošanas joma — Radio un televīzijas programmu, kas pieejamas pa kabeli, pamatpaketes piegāde — Pašvaldības kabeļtīkla cesija privātam uzņēmumam — Līguma klauzula par tarifu — Valsts pārvaldes iestāžu kompetence — Lojālas sadarbības princips)

(2014/C 9/05)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Gerechtshof te Amsterdam

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: UPC Nederland BV

Atbildētāja: Gemeente Hilversum

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Gerechtshof te Amsterdam* — Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu ("Piekļuves direktīva"; OV L 108, 7. lpp.), Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem ("Pamatdirektīva"; OV L 108, 33. lpp.), kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem ("Universālā pakalpojuma direktīva"; OV L 108, 51. lpp.) 8.

panta 4. punkta interpretācija — Radio un televīzijas programmu, kas ir brīvi pieejamas, izmantojot kabeli, nodrošināšana — Pašvaldība, kas ir nodevusi savu kabeļuzņēmumu — Gala lietotāju atļūdzības ierobežošana — Konkurences tiesību normas — Piemērošana valsts tiesās

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) 2. panta c) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pakalpojums, ko veido pa kabeli pieejamas pamatpaketes nodrošināšana un par kuru tiek prasīta gan pārraidīšanas izmaksu segšana, gan arī atļūdzība raidorganizācijām un kolektīvajām autortiesību pārvaldīšanas sabiedrībām saistībā ar to darbu satūra apraidi, ietilpst jēdzienā "elektronisko komunikāciju pakalpojums" un līdz ar to ietilpst gan šīs direktīvas, gan Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 15. decembra Direktīvas 97/66/EK par personu datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību telekomunikāciju nozarē, Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu (piekļuves direktīva), Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļūšanu (atļūju izsniegšanas direktīva) un Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (universālā pakalpojuma direktīva), kuras veido jauno tiesisko regulējumu, kurš ir piemērojams elektronisko komunikāciju pakalpojumiem, materiālajā piemērošanas jomā, ciktāl šis pakalpojums galvenokārt ietver televīzijas signālu pārraidīšanu kabeļtelevīzijas tīklā līdz galapatērētāja uztveršanas terminālim;
- 2) šīs direktīvas ir jāinterpretē tādējādi, ka no to transponēšanas termiņa beigām saskaņā ar tām tādai vienībai, par kuru ir runa pamatlietā un kurai nav valsts pārvaldes iestādes statusa, nav atļūts regulēt tarifus, kas tiek piemēroti galapatērētājam par pa kabeli pieejamās paketes piegādi;
- 3) šīs pašas direktīvas ir jāinterpretē tādējādi, ka tādos apstākļos, par kādiem ir runa pamatlietā, un ņemot vērā lojālas sadarbības principu, ar tām vienībai, kurai nav valsts pārvaldes iestādes statusa, nav atļūts atsaukties uz klauzulu, kura ir līgumā, kas noslēgts pirms jaunā tiesiskā regulējuma, kas ir piemērojams elektronisko komunikāciju pakalpojumiem, pieņemšanas un ar kuru tiek ierobežota šī piegādātāja brīvība noteikt tarifus, pret pa kabeli pieejamu pamatpakešu piegādātāju.

(¹) OV C 25, 28.1.2012.